

פ ר ט ו ק ר ל מס. 209

פיסיבת ועדת הסירותים הציבוריים, שהתקיימה ביום ה',
כ"ז אייר תשל"ו (27.5.76), בשעה 12.30, בתל-אביב

נ כ ח ר :

חברי הועדה:

- ח. גרוסמן - יו"ר
- י. בארי
- ט. גז
- א. גיבלבר
- ל. דיציאן
- ה. זיידל
- פ. ידנד
- ח. שמעוני
- ט. שינמן

מוזמנים:

- א. וולף - משרד הבריאות
- ד. לויין - המוסד לביטוח לאומי
- ר. רוטר - המוסד לביטוח לאומי
- פר כפלאווי - משרד העבודה
- ד. נוראל - משרד הבריאות
- פר לאור - משרד האוצר

ש. כרם - מזכית הועדה

ט. קוטלר - קצרתית

סדר היום:

חוק ביטוח בריאות

- 1773

(נתקבל ביום 9.6.76)

היו"ר ח. גרוסמן:

אני פותחת את הישיבה.
אנחנו דנים בסעיף 59 לחוק.

מר רוטר:

סעיף 59 כולל בתוכו הוראה שמאשרת לשר העבודה בהתייעצות מתאימה, להתקין תקנות לפיהן ינכו את דמי ביטוח הבריאות כפי שייקבעו מסוג מסויים של מקבלי קיצבאות המוסד לביטוח לאומי בדרך של ניכוי מקיצבאות. היו חברי כנסת שהביעו ספקות אם יש ללכת בדרך של ניכוי תשלום חובה מסויים מקיצבה סגיעה לאדם מהמוסד לביטוח לאומי. שקלנו והננו להביא לתשומת לב הועדה את סעיף 135 לחוק הביטוח הלאומי שקבע בסעתו הוראה מיוחדת מפורשת לעבננים מסוג זה. (מצטט). במצב הנוכחי יש על המוסד לביטוח לאומי איסור מוחלט לנכות תשלומי חובה המגיעים לבר גימלה לשובת מוסד מפלכתי או מוסד אחר או אדם פרטי. רשמנו לפנינו בסנתיים האחרונות שורה של תביעות, שבחלקן עדיין על הסו לחן, בהן פנו אלינו מוסדות ציבור או מדינה, עם סתן הקלה מסמעותית מאד בדרך כלל למנכים במקור, כמו למסל שניחממרות השידור שמגיעה תמורת ניכוי במקור הקלות למנויים מקבלי קיצבה. עד כה נמנענו מלעשות זאת כי היינו סבורים שבדרך זאת, למרות ההקלה, למעשה אנחנו מנכים במקור את הכסף עוד לפני שהוא מגיע לאנשים ובכך מריעים את מצבם בפועל.

לכן אנחנו רואים שמבנה פשוטה של סכנה בכך שבפעם ראשונה אנחנו פותחים את האפשרות הזאת בחוק, אמנם לענין חשוב ביותר, אבל הוא עלול להיות תקדים שבעקבותיו יבואו אולי הרבה טאד דברים שעומדים בתור לגבי תשלומי חובה החלים על מקבלי קיצבאות. היינו מציעים לוועדה לסקול פעם נוספת האם להוסיף הוראה כזאת, שסוחקת חלקית את מסמעות סעיף 135 לחוק הביטוח הלאומי.

א. וולף:
משרד הבריאות מקבל את עמדת המוסד לביטוח לאומי בענין זה שלא יהיה סעיף כזה כאן, אטר יאפטר את הניכוי.

ה. זיידל:
אם אדם חייב מס הכנסה והוא פנסיונר או מקבל גימלה, האם אתם מנכים לו?

ד. לוי:
לא מנכים מלבד דמי ביטוח אבטלה. יש דיון עם אנשי מס הכנסה בנושא זה.

החלט למחוק סעיף 59

מר לאור:
בניח שלאחר מכן מטעמי נוחות מינהלית ינכו מהקצבה את דמי הביטוח במקור, האם הביטוח הלאומי יכול לעשות זאת או שצריך תיקון מיוחד בחוק לענין זה?

מר לוי:
אני רוצה להסב את תשומת הלב, שהכנסנו תיקון מסויים בסעיף 50 ושם קבענו שטרי הבריאות והעבודה, בהתייעצות עם שר האוצר ובוועדת הסירותים רטאים לקבוע בתקנות או בסוג הוראות מיוחד דרך תשלום בדבר דמי ביטוח ועל מי מוטלת החובה לתשלום, כאשר מדובר על "סוג אחר של מבוטחים". הנוסח רחב וגמיש, ואם נחליט על כך, אפשר יהיה לשבץ זאת.

ל. דיציאן:
זה לא למקרה זה. השאלה של מי ישלם, זה דבר אחר. מה שפר לאור מבקש אינו

מכוסה על ידי סעיף 7.

א. וולף:
אני נושה להסכים לגירסה של חבר-הכנסת
דיציאן. סעיף 50 עונה על חלק ממה שהיה
בסעיף 59, אבל לא על קיזוז מהגימלה. לדעתי קיזוז מהגימלה עצמה, כל
עוד שבחוק הביטוח הלאומי אין הוראה מפורשת, יחייב תיקון חוק הביטוח
הלאומי.

אנחנו מגישים לכם היום נוסח של פרק הז.
הכנסו בו תיקונים ושינויים לגביהם התגבש קונסנזוס כללי בוועדה
ואלה מסומנים בקווים מודגשים. אנחנו מגישים זאת כתוספת למה שהגשנו
בשבוע שעבר, של שני הנוסחים לפני המוסד הגובה. אין לנו תמונה
ברורה של מי מסתייג ממה או נשאר בהסתגלותו ממה. לכן אנחנו מביאים
את הפרק כפי שהוא, ומבקשים מחברי הוועדה להאיש את הסתייגותיהם פנוסחות
מחדש.

ל. דיציאן:
לפני שניגש להצבעות או להגשת הסתייגויות,
אני מבקש שיוגשו לנו בצורה איזושהי
ההסתגויות כפי שהובאו. אחרת יצטרך כל אחד מאתנו לעבור על כל
הפרוטוקולים.

היור' ח. גרוסמן:
עד עכשיו עשה לנו מר וולף עבודה מדוקדקת.
עכשיו יש לו קושי כי היו כאלה שהגישו
הסתייגויות ונסוגו, וקשה לדעת עכשיו מהומי.

א. וולף:
יש סוג מסתייגויות שאנשים העלו כותרת
וקבענו שאיננו יכולים לנסח זאת ולתרגם
זאת אלא אם האדם מגיש אותה בצורה שמסבירה מה מאחורי הכותרת.
הקסיים האלה לא היו במקום הקודמים.

היור' ח. גרוסמן:
בפידת האפשר, מה שיש למר וולף, הוא יכין.
אם יש הצעות בצורת כותרת, יגיש לחבר הכנסת
את ההצעה בצורת כותרת. לאחר מכן יכתוב את המאמר. אם חבר הכנסת לא
יוכל לנסח, ייעזר במר וולף.

פ. שינמן:
אני מציע שבישיבת ההכרעה ירשו להגיש
את ההסתייגויות.

היור' ח. גרוסמן:
הכל אפשר עד לישיבה. אם אתה מגיש הצעה
ישר לישיבה בה צריך להצביע, תרצה גם
לנמק אותה. לא אפשר לנמק לאחר דיונים כל כך רחבים. בלי נימוקים -
תגיש בבקשה.

פרק י"א:

א. וולף:
לאור הנוסח של פרק ה' יש בסעיף 107, כפי
שתוקן, תוספת הוראת עונשין אחת, שהיא
מבוססת על סעיף 69 של פרק ה'. כתוב ימי שניתנו לו סמכויות פיקוח
לפי סעיף 196... זה היה סעיף השלל היה שנוי במחלוקת. בסעיף מסויים
בחוק הביטוח הלאומי יש סעיף עונשין למי שמפריע למפקח. פה, למרות
סעיפי עונשים כלליים, באף אחד מהם לא כלולה הפרעה למפקח. לכן אני
מבקש להוסיף "מי שהפריע למפקח כאמור בסעיף 69, דינו מאסר שנה או
קנס של 3000 לירות". זה מקביל לביטוח הלאומי.

פ. ידיד:
בסעיף 107 מדובר על "ביוועין".

א. וולף:
אינני מתנגד. אם מסר הצהרה כוזבת ולא
ידע שהיא כוזבת יאיזבכך צורך. אבל
אם מסר ביוועין - אני מסכים לכך.

התוספת אינה ברורה.

ל. דיציאן:

כאשר מדובר על "חוק הביטוח" מדובר על חוק הביטוח הלאומי. זה כתוב בראשית

א. וולף:

הפרק. סעיף 44 בתחילת פרק ה' בהגדרה קובע במפורש: "לענין חוק זה - חוק הביטוח - חוק הביטוח הלאומי נוסח משולב תשכ"ט-1968. בסעיף 69 נאמר, שמי שקיבל סמכויות של פיקוח לפי סעיף 196 לחוק הביטוח הלאומי, רשאי להשתמש באותן סמכויות גם לענין ביצוע תפקידו של המפקח לביטוח לאומי לפי חוק זה. תפקידו - גבית מס מקביל וכן הלאה. מה כתוב בסעיף 196? "מי שהוספך לכך על ידי המוסד רשאי להכנס בכל עת כמי לכל מקום שיש לו יסוד להניח...".

החלט לאשר הסעיף 107.

סעיף 108:

שר האוצר צורף להרבה ענינים בחוק. אבל יש שני מכלולים. ישנו המכלול הגדול

א. וולף:

של החוק המוטל על שר הבריאות. יש מכלול שקסור בעיקר בפרק ה' ובעיקר בביטוח הלאומי ובדברים מסויימים של בריאות לעובדים בתעשייה, ששר העבודה טמונה על ההפעלה וביצוע הדברים. כדי להסיר ספק, בא הסעיף ששר האוצר, עם כל המעמד שיש לו, אינו קשור לביצוע.

אם מדובר על ביצוע החוק, יש רק שר אחד. אם מדובר בתקנות, נאמר במקומות אחרים

ה. זיידל:

שבמקום זה שר האוצר, במקום אחר שר העבודה וכן הלאה. אנחנו מדברים על השאלה, מי טמונה על ביצוע החוק, וזה שר הבריאות. יותר לא צריך להוסיף. לגבי תקנות כבר נאמר מה שנאמר במקומות אחרים.

אתה מציע שיהיה ברור ששר הבריאות טמונה על ביצוע חוק זה.

הינ'ר ח. גרוסמן:

אני נאמן לקו שלי שלא לערבב מספר שרים. בלי ספק שגם על ביצוע החוק מספיק טמונה שר אחד. אני מסתפק בכך ששר הבריאות יהיה טמונה על ביצוע החוק.

מ. ידיד:

כל החוק נוגע לשני שרים ואין צורך לשנות שום דבר ולא לסבך את הענינים.

מ. גז:

אינני רוצה להכנס לויכוח אם שני שרים או שר אחד. ברוב הסעיפים נקבע שהשרים - כפי

ל. דיציאן:

שנקבעו - רשאים להתקין תקנות, והוספנו "באישור ועדת הסירותים של הכנסת". אני חושש שסעיף זה שבא בסוף, נותן "קרט בלנז" לשרים לפעול בניגוד להוראות. לכן הייתי מציע שיהיה כתוב, שבכל אותם המקרים שחוק זה לא קובע הוראה מיוחדת.

אני חולק על גישתו המשפטית של חבר הכנסת דיציאן. אם בסעיף מסויים נאמר אחרת, במיל*

י. בארי:

ההוראה הספציפית גוברת על ההוראה הכללית בסעיף 108. אין מקום לחשש זה הייתי מבקש משר וולף אם יוכל לתת לנו מספר דוגמאות לעיניים אלה, בהם שר הבריאות או שר העבודה צריכים לעשות פעולות, אז נוכל לבדוק באופן קונקרטי באיזו מידה זה נחוץ.

בפרק ו' כתוב במפורש שתקציבה של קופת חולים טעון אישור שרי הבריאות, העבודה

פ. סיינמן:

והאוצר. תצטרך להיות תקנות. שר האוצר אינו שותף לתקנות שנוגעות לו, אם כך. כאן מדובר על ביצוע ההחלק התקציבי.

אתה רוצה ששר האוצר יהיה אחראי לביצוע החוק?

היור' ח. גרוסמן:

כן.

פ. שיינמן:

היור' ח. גרוסמן:
נראה לי שצריך להשאיר זאת כמות שזה. אין כאן שום סתירה לסעיפים לגביהם נכתב שהתקנות הן באישור ועדת השירותים של הכנסת. צודק חבר הכנסת בארי. מדוע שר העבודה כן? - כי המוסד לביטוח לאומי הוא פונקציה חשובה ביותר בחוק הזה וזה מעמד אחר מאשר לשר האוצר. שר האוצר שייך לכאן רק מהאספקט התקציבי ואילו לשר העבודה יש בעיות אופרטיביות. באותם סעיפים שיש לו בהם מעמד אופרטיבי, הוא צריך להיות שותף לביצוע החוק, בעיקר בגלל הביטוח הלאומי. אני מציעה להשאיר זאת כפי שזה.

ה. זיידל:
אני עומד על הצעתי, אבל לחלופין אני מציע שיהיה כתוב כך: "שר הבריאות... לביצוע, אולם פעולות ששר הבריאות חוק זה צריך לעשותן על ידי שרים נוספים, יהיו שרים אלה פמונים על ביצוען והם יהיו רשאים להתקין תקנות".

י. בארי:
נראית לי עקרונית גישה זו. הרי שבת-ראש, אבל היא נחוצה רק אם אכן קיימים סעיפים שהסכמנו עליהם שבהם יש פעולות שצריך לבצע שר העבודה ולא נאמר שם דבר על התקנת תקנות. אם בכל הסעיפים בהם שר העבודה צריך לעשות פעולות נאמר ששר הבריאות ושרי העבודה יתקינו תקנות - אין צורך בתוספת הזאת.

פ. שיינמן: אני מסכים להצעת חבר הכנסת זיידל.

פ. גז: אני מציעה שעל זה תהיה הצבעה סיד.

א. וולף:
יש כאן קריאה לא נכונה של הסעיף. מה אומר הסעיף? בכל חוק יש בסופו סעיף האומר איזה שר פמונה על ביצועו והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו. כאן נאמר אותו דבר בתחילת הסעיף.

אשר להערת חבר הכנסת דיציאן בדבר ועדת השירותים, אינני צריך להוסיף למה שאמרה ה יושבת-ראש. על מה מדובר? מדובר על פעולות ולא על התקנת תקנות. יש לי הוראות חוק זה צריכות להיעשות על ידי שר הבריאות ושר העבודה. במקרים אלה יהיו שני השרים פמונים על ביצוען. רק במקרים ששני השרים יחד פמונים על ביצוע פעולות ידועות, הם יחד פמונים תקנות. אין מקרה בכל החוק ששר האוצר או שר הסעד או המשטרה או הבטחון - שיש להם ענין לגבי סוגי פבוטחים - פמונים על ביצוע פעולה מסויימת.

פ. שיינמן: אישור תקציב זה מעולה?

א. וולף: זה לא ביצוע.

י. בארי: פכל מקום, לא פאשרים תקציב בתקנות.

א. וולף:
דוגמא לחבר הכנסת בארי: סעיף 7(ב), "שרי הבריאות והעבודה רשאים בהתייעצות עם שר האוצר... להתיר לקופת חולים". זו לא תקנה אל פעולת ביצוע של מתן היתרים וכן הלאה. או בסעיף 8 "שרי הבריאות והעבודה בהתייעצות עם שר האוצר רשאים להתיר בתקנות לקופת חולים לגבות תשלום...".

י. בארי: שוכנעתי.

פ. שינסן:

אישור תקציב זו פעולה?
זו פעולה, אבל זה לא ביצוע החוק.
יש תקנות על דרכי הגשת תקציב. אתה
רוצה ששרים יעשו לעצמם תקנות איך הם יאשרו את התקציב?

א. וולף:

יש שלוש הצעות. האחת מרחיקת-לכת ששר
הבריאות ילבדו יהיה אחראי.

היור' ח. גרוסמן:

גם לפי הצעת חבר-הכנסת זיידל הראשונה
מוכרחות להיות תקנות ביצוע.

א. וולף:

אני מסכים.

ה. זיידל:

חבר-הכנסת ידי גם הוא תומך בהצעת
חבר הכנסת זיידל.

היור' ח. גרוסמן:

האם הצעת חבר-הכנסת זיידל עומדת גם
אם לא תתקבלנה ההערות הקודמות שלו

י. בארי:

בסעיפים קודמים

כן, בהחלט. גם אם בסעיפים אחרים יהיו
שרים אחדים. במקומות אחרים אני אומר,
למשל, שר הבריאות בהתיעצות עם שר העבודה.

ס. זיידל:

יש הצעה לחילושין של חבר הכנסת זיידל
והצעה של חברי הכנסת בארי וגז.

היור' ח. גרוסמן:

דעתי כשופה לכך שלא תתקבלנה הצעות
חבר הכנסת ידי בסעיפים אחרים.

י. בארי:

סעיף 109:

א. וולף:
בהרבה מדינות שבהן יש ביטוח בריאות
יש הסכמי גומלין בין מדינות שונות
להבטיח ביטוח בריאות של אזרחי מדינה א'
בתחומי מדינה ב', בצורות
שונות. יש צורות שונות של ההסכמים. מדינות חוץ
שספגו על דבר הנהגת
ביטוח בריאות אצלנו, פנו אלינו בנושא זה.
ברור שיש צורך לאפשר
בחוק חתימה על הסכמי חוץ כאלה. הרכב השרים
כאן נכנס שר החוץ לתמונה, והסיפא מבוסס על חוק
הביטוח הלאומי, שיש בו אפשרות להסכמים
כאלה, גם אם הם מכילים סטיה מהוראות כל
חיקוק קיים לגבי אותו-הסכם.

פ. זיידל:

אנחנו אומרים ששר הבריאות רשאי
להתקין תקנות לביצוע הסכמים. ובתוך
התקנות יכול להיות כל מה שתואם כל מיני
אמנות בינלאומיות. לשם מה לבוא ולומר
"אף אם יש סטיה מהסכמים"? יתקין תקנות לפי
הסכם זה או אחר בלי שיהיה פתח לסטיה. ברגע שיש
תקנות, זו חקיקה.

א. וולף:

הסטיה מהחוק מכוונת לדברים ברורים.
כפו שירותי בריאות שונים, בעיות של
כספים, של תשלומים ועוד פרטי פרטים. זה
יכול להיות שונה ממדינה למדינה. כל הדברים
האלה פגונים ולא ניתן להצביע היום על כל
סטיה אפשרית, אבל ניתן לפצוא פתרון, שזה
יהיה באישור ועדת הסירותים הציבוריים.

ל. דיציאן:

אם זה יהיה באישור ועדת השירותים הציבוריים, זה מוריד חלק מהחששות. שר הבריאות לא זקוק כאן להסכמת שר אחר שיכול להיות מעורב מאד בעניין. כמו שר העבודה. לתת סמכות לחרוג מהחוקים של המדינה על ידי הסכמים, זה נראה לי מרחיק לכת מידי.

י. בארי:

לא רק שלתקנה אסור לעפוד גסטירה לסעיף בחוק זה, אלא בחוק כלשהו. העקרון הוא, שלעולם לא תסתור תקנה הוראות חוק כלשהו. לכן תקנות לא יכולות לפתור את הבעיה. אבל אותי מטרידה מאד השאלה העקרונית, שאגב הסמכה להתקין תקנות, אנחנו מסמיכים את הממשלה ישראל להכנס לעסית מעט, במקרה זה בהסכמים, הסותרים את הוראות החוקים שלה. יש לי ספקות מסמעותיים מאד אם צריך להתיר לממשלת ישראל לעשות מעשים העומדים בסדרה או סוטים מהוראות חוק. זו שאלה עקרונית שמטרידה אותי בענין התקנות, באישור או בלי אישור.

פ. שיינמן:

אני מסכים באופן כללי לסעיף זה. הפלה "סטיה" מאד קשה. צריך לכתוב "אף אם ההסכמים אינם תואמים את הוראות".

ה. זיידל:

הצעת פר וולף פותרת את הנושא על ידי אישור פרלמנטרי.

י. בארי:

נמיה שלא צריך היה להתקין תקנות. האם אז רשאית הממשלה לערוך הסכמים הסוטים מחיקוק? אנחנו, אגב הסמכה להתקין תקנות, נותנים סמכות לממשלה, דבר שבדרך כלל אינה מקבלת.

ל. דיציאן:

נמיה שעל מנת לא להכנס לדיון עם ועדת השירותים הציבוריים, מכניסים בהסכם הזה את כל הפרטים שצריכים ביצוע והם מנוגדים תכלית ניגוד למספר חוקים, ואז אין שום גוף פרלמנטרי שיכול לפקח על כך. אין אפילו המועצה אלא משרד החוץ או הממשלה שחותמים על ההסכם, וההסכם אינו מצריך אישור לפי חוקי ישראל. מגיעים למצב שבהסכם בינלאומי יכולים לצמצם על כל החוקים בישראל.

א. גיבלבר:

צריך לנהוג כפי שנוהגים בכל יתר ההסכמים הבינלאומיים. אם חל עליהם הצורך באישור פרלמנטרי, יהיה כך גם במקרה זה. אם לאו - גם במקרה זה לאו.

היו"ר ח. גרוסמן:

הסעיף נועד רק למקרה שההסכם איננו תואם את סעיפי החוק, ואז יש צורך באישור ועדת השירותים.

ז. בארי:

נבדל שכל נושא התקנות נורה, ואז אין צורך בסעיף הזה. אז רשאית הממשלה להכנס להסכמים שסותרו חוקים?

ל. דיציאן:

בלי ההסעיף הזה כל העניין נופל כבג'ץ. בענין אמנות בינלאומיות של ארגונים בינלאומיים, ישראל יכולה לחתום או לא לחתום. היא צריכה לחתום תוך שנתיים מיום קבלת האמנה בוועידת הארגון. שלישית, במידה שהיא חותמת על האמנה, היא צריכה להתאים את החוק לסטנדרד מינימלי הנמצא באמנה, ואז מגיע התהליך לכנסת. בענין הסעיף הזה, למה להסמיק בניגוד לחיקוק? בחוק הביטוח הלאומי

א. וולף:

לא לחתום. היא צריכה לחתום תוך שנתיים מיום קבלת האמנה בוועידת הארגון. שלישית, במידה שהיא חותמת על האמנה, היא צריכה להתאים את החוק לסטנדרד מינימלי הנמצא באמנה, ואז מגיע התהליך לכנסת. בענין הסעיף הזה, למה להסמיק בניגוד לחיקוק? בחוק הביטוח הלאומי

א. וולף:

יש אמנות של ביטוח סוציאלי עם אנגליה, גרמניה, צרפת. לפי אותן אמנות, אדם שאינו תושב ישראל מבוטח בביטוח כאן. זה בניגוד לחוק הביטוח כאן. לפי החוק, רק תושב ישראל מבוטח. זה נעשה בהוראה בהסכם דו-צדדי עם מדינה אחת, וזה סותר הוראת חוק ישראל. ברור שבלי הסתירה הזאת לא יתכן הסכם. אם נרצה לעשות הסכם הדדי עם מדינה כלשהי באירופה, שלפיו תוטביה בהיותם תיירים מבוטחים אצלנו, זה יסתור את חוק ביטוח בריאות. כאן אולי יש שעם להכניס את אישור ועדת הסיירות הציבוריים. זה מכסה די הרמטי את החששות.

י. בארי:

נראה לי שאולי לא התקנות מצריכות אישור ועדה, אלא ההסכם.

א. וולף:

לא. אין חוקה שהסכמים בינלאומיים פחייבים אישור פרלמנטרי. יש לך הרבה יותר מזה. יש לך סמכות לאשר תקנות ביצוע על כל הסכם, גם אם הוא לא סותר את החוק.

הי"ר ח. גרוסמן:

יש שתי הצעות. האחת, שתקנות יהיו באישור ועדת הסיירות; והשנייה מרחיקת לכת, לפחוק את הסיפא. לראשונה כולם מסכימים. יש אופרימטום הסיפא נמחקת, יש לפחוק את כל הסעיף.

סעיף 110:

א. וולף:

מדובר על תקנות מצריך להתקין אותן מעצם מהותן בין יום קבלת החוק בכנסת לבין כניסתו לתוקפו. יש כמה סוגי תקנות. ראשית, פעולות דחופות של קופות החולים, למשל, ביטול הגבלות ועוד; שנית, ענין התקנות. אם נאשר את התקנות האלה לאחר כניסת החוק לתוקפו, קופות החולים לא תהינה ערוכות מבחינת הגשת התקציב לפי החוק. סעיף ב' מדבר על הסדר לביטוח. מדובר על 15% שלא מבוטחים, איך להגיע לביטוחם, כך שביום כניסת החוק לתוקף לא תתחיל התרוצצות.

י. בארי:

כפי שזה מוצג פה, יש לי ספקות חמורים פאד אם הדברים יכולים לעמוד. את התקנות מתקין השר מכוח הסעיף הכללי 108 או 110. הסעיפים עצמם, כמו כל החוק, יכנסו לתוקף לאחר שנה מיום קבלתם בכנסת. האם לפני שהסעיף שמספיק את השר להתקין תקנות יכנס לתוקף, הוא יכול להתקין תקנות? אולי צריך לומר שהחוק יכנס לתוקף בעוד שנה, לפעם סעיף 110 שנכנס לתוקף ביום קבלתו בכנסת.

א. וולף:

לכן הגשנו סעיף 112. שם יש לי כמה הצעת.

פ. ידיד:

אני מבקש לתקן "לאחר התייעצות עם המועצה ושר העבודה", בלי הסכמת שר העבודה. בסעיף (2) "לאחר התייעצות עם המועצה ושר האוצר והעבודה". "שר הכריאות בהתייעצות עם שר העבודה רשאי לקבוע בתקנות".

ל. דיציאן:

הסמכויות שניתנות כאן הן כל כך רחבות, שכל מה שכתבנו והגבלנו את השרים באישור ועדת הסיירות, כלא היו ונותנים להם יד חופשית. אני לא יודע מה זו "פעולה דחופה". על זה יכול להיות ויכוח. אני מציע להכניס את ועדת הסיירות.

הי"ר ח. גרוסמן:

אני מתנגדת.

ל. דיציאן:
בתקנות אלה, לפי הנוסח, יכולה להיות חלוקה מסויימת של הבלתי-פבוטחים על ידי תקנות לקופות החולים הסונות. אני רוצה באישור ועדת השירותים הציבוריים.

פ. שיינמן:
אני מסכים להצעת חבר הכנסת בארי בסעיף 112 יהיה רשום שתחילת חוק זה כעבור שנה מלבד סעיף 110 שיכנס לתוקף מיד. אם זה לא בית, צריך את סעיף 110 להגיש כהצעת חוק נפרדת.

א. וולף:
האם חבר הכנסת דיציאן אינו רוצה להבחין בין אישור ועדת השירותים הציבוריים לסעיף (ב) ובין אישור לסעיף (א), כי זה סבך עצום של פעולות פינהליון פשוטות בטטה. איך תולל לעמוד בכך ועת השירותים?

ל. דיציאן:
אני עומד על שני הסעיפים.

פ. ידיד:
לא נראה לי שיש להכניס לכאן את ועדת השירותים הציבוריים. יש לי טאלה כזאת בכל המקומות שאמרנו שיש צורך יכולה להיות סתירה?

ל. דיציאן:
בתגובה ראשונה בהחלט.

היור' ח. גרוסמן:
לא. מדובר על סעיף להפעלה. יכול להיות שזה צריך להיות חוק בפני עצמו. אם לא, צריך להציד זאת לסעיף 112. ועדת השירותים הציבוריים אינה נחוצה כאן. מספיקה המועצה.

י. בארי:
בסעיף זה, אם יתקבל, אני מוכן לוותר על אישור הועדה. אבל אולי ניתן להגדיר להשאיר דברים כמו "פעולות דחופות", קצת יותר בחוק כמה מדובר ולא שלמעשה אפשר לכסות בהן הכל.

היור' ח. גרוסמן:
זה צמוד לקראת תחילת החוק.

י. בארי:
מבחינת הזמן. אבל הביטוי עצמו יכול להכיל הכל מכל. בניח שפישוהו ירצה לטעון בבית ה משפט שהשר חייב אותו לפעולה לא נחוצה. מה הוא יטען? שזו לא פעולה דחופה? איש לא ישמע טענה כזאת. אולי ניתן להגדיר בבהירות לפה הכוונה בכך.

היור' ח. גרוסמן:
בסך הכל מדובר בסעיף שלא יהיה רלבנטי אחר כך.

א. וולף:
היתה אפשרות לוותר על כל סעיף 110. ישנו סעיף 119 לפקודת הפרשנות שניתן להתקין תקנות לקראת ביצוע חוק, בפידה שהן דרושות, וללא פארנטזה. בכוונה הכנסנו זאת, כדי להבהיר לאן אנחנו הולכים. אפשר להשמש בסעיף 119 לפקודת הפרשנות, ואז יהיה צורך להכניס זאת לסעיף 112.

ל. דיציאן:
ואז אתה צריך לקבל אישור ועדת השירותים לאותם דברים.

א. וולף:
לא. השרים הפמונים על החוק בשאיים לעשות את כל הפעולות הדרושות להתקין תקנות.

היו"ר ח. גרוסמן:

אני מכינה שאם מוחקים זאת, או שיש ספכויות רחבות פאד לשר או לשרים, או שבכלל לא יודעים מה הם יעשו, או שלא יעשו כלום, ומוציאים את המועצה כשותף בכלל השרים לא יעשו כלום או יעשו מה שהם רוצים. נוסף לכך לא יהיה פובטח התקציב הראשון להכנות. השרים יתקינו להם תקנות ויאפרו לקופות החולים: תשברו לכם את הראש. זה מה שאתה רוצה, חבר הכנסת דיציאן? אפשר להתנגד לכל דבר, אבל אינני מכינה את החשדנות הזאת. אם נקודת המוצא היא חשדנות, זה דבר אחר. אבל אם נקודת המוצע היא סרולים להפעיל חוק, זה פוכרח להיות. זה סעיף שלאחר הפעלת החוק, אין לו מקום.

ל. דיציאן:

אני עומד על הכנסת ועת השירותים לענין סעיף א(1).